

Der er ifølge en modtagen Opgørelse den 1. April i Aar til Opsamling af Ral og til Indkøb af Tømmer til Hanstholm Havn anvendt 850 000 Kr., maaske er dette Beløb ved de mindre Arbejder, der er sket i Sommer, vokset noget, men udover 1 Mill. Kr. er der formentlig endnu ikke ofret paa Stedet. Jeg ser dog her, ligesom ved de Tal, jeg har nævnt for Hirtshals, bort fra, hvad der fra Statens Side er anvendt til Ekspropriation af Byjorder baade omkring Hirtshals og Hanstholm.

Det, der har bevæget Ministeriet til kun at foreslaa en Bevilling paa 1 Mill. Kr. for de samlede Vestkysthavnes Vedkommende, er dels den almindelige økonomiske Situation, som ikke har tilladt mig at komme med et større Forslag, og dels Tvivlen om, at vi har Fiskere nok herhjemme, som vil kunne bruge saa mange og saa store Havne, som vi i Virkeligheden har, naar Hirtshals Havn er færdig. I saa Henseende skal jeg pege paa den Omstændighed, at Thyborøn Havn med sin gode og med Lysbøjer afmærkede Indsejling, dækket af en kilometerlang Mole, sikker i al Slags Vejr og yderligere dækket af Statens to Redningsdampere, som jo netop har Domicil dér, ikke er endda en Femtedel fyldt af Fiskerbaade — det er paa Stedet opgivet mig, at man kunde ikke sige, at denne Havn, naar den var maksimalt fyldt, har været stort mere end en Femtedel fyldt; den ligger endnu med tomme Fiskehuse efter Krigstidens store Fiskeafsætning — og naar saa hertil kommer Hirtshals Havn, der jo bliver af Størrelse som Frederikshavns Havn, og hvor der i Øjeblikket bor ca. 1 400 Mennesker, men hvor der forudsættes, hvis denne store Havn skal kunne fuldt ud betjenes, at skulle bo ca. 10 000 Mennesker, saa rejser sig unægtelig det Spørgsmaal, som det forekommer mig rigtigst at lade Fremtiden besvare, om der er Brug for endnu en Havn, en Havn, som bliver dobbelt saa stor som Hirtshals, som faktisk bliver Danmarks største Provinshavn, paa ca. 100 Tønder inddæmmed Areal, ude ved Hanstholm, hvor der i Øjeblikket kun bor ca. 400 Mennesker, hvoraf en Del er tilflyttet for kortere Tid siden, tiltrukket af det Arbejde, der skulde paabegyndes, og hvor man regner med ved sine Dispositioner over Arealer, at der skal kunne rejse sig en By paa mellem 20 000 og 30 000 Mennesker for at udnytte denne store Havn. Som Trafikhavn har Hanstholm efter min Opfattelse aldeles intet Opland. Østkystens store Havnebyer og Esbjerg er Jyllands naturlige Hovedtrafikhavne, ja,

selv Limfjordsbyernes Havne, Lemvig, Struer, Nykøbing, ja, ogsaa Thisted, har, efter at Thyborønkanalen nu kan besejles med store Skibe, efter min Opfattelse hver for sig langt mere Opland og langt større Trafikmulighed end en Havn oppe ved Hanstholm, saa der bliver, forekommer det mig, udelukkende Spørgsmaal om Hanstholm Havn som Fiskerihavn.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger udtalte i sit veltalende og lokalt følte Indlæg, at han ikke mente, at det vilde stemme med Rigsdagens Værdighed nu 1924 at standse Arbejder, som enstemmigt var vedtaget her i Salen i 1917. Ja, jeg skal kun hertil bemærke, at vi ser jo overalt Ruiner af Foretagender og af Virksomheder, der blev startet fra privat Side i Aarene 1917—18, i den forcerede Krigsproduktions og Pengerigelighedens Tid, som kendetegnede Krigens Aar. Det kan derfor heller ikke, forekommer det mig, være under Tingets Værdighed nu i 1924 at overveje, om et Arbejdsanlæg, som blev vedtaget her i Rigsdagen under Indtryk af denne almindelige Pengerigelighed og den stærkt voksende Trafik, og som endnu ikke er naaet til Udførelse, stadig er nødvendigt. Man er i Virkeligheden allerede gaaet i Gang med en saadan Revision. I Fjor nedsattes der jo paa Henstilling af ærede Medlemmer i dette Ting en Kommission, der skulde undersøge, om de 42 — saa mange var det — i 1918 vedtagne Privatbaneanlæg vedblivende var nødvendige eller maaske rettere var forsvarlige Anlæg, eller om man ikke hellere maatte hjælpe sig paa anden Maade med Landevejsbiltrafik. I Parentes bemærket kan jeg til det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard sige, at denne Kommission i den forløbne Tid har gjort et stort Undersøgelser- og Oplysningsarbejde, og selv om man endnu ikke er ved Afslutningen af dette Arbejde, har den vistnok allerede virket henholdende med Hensyn til Ønsker fra Befolkningens Side om at faa flere Privatbaner gennemført, hvilket jeg ogsaa anser for i højeste Grad økonomisk nødvendigt. Thi en Oversigt, som jeg har fra den 23. Juli i Aar, viser, at der er private Baner under Anlæg eller dog anmeldte til Anlæg til et Beløb af over 76 Mill. Kr. i alt, hvoraf Staten skal udrede Halvdel. Men her har man altsaa fundet det naturligt at revidere Loven, som Rigsdagen enstemmigt har vedtaget i 1918. Ogsaa de i 1918 vedtagne mange Statsbaneanlæg har allerede været underkastet nogen Revision, for saa vidt som bl. a. Dobbeltsporet Randers—Aalborg, som fandtes paa Loven af